

Nejdéle existujícím školním časopisem v českých vesnicích je Gernický zvoneček. První číslo vyšlo ve školním roce 2000/2001. Dejme slovo zakladatelce časopisu, paní učitelce z ČR Ludmile Štástkové:

„Žáci gernické základní školy mají rádi svou vesnici i její okolí a vždycky o všem uměli pěkně vyprávět. Proto, když jsem přemýšlela o tom, jak představit Gerník, jednu ze šesti českých vesniček v překrásných rumunských horách, rozhodla jsem se vybrat články o Gerníku a jeho okolí ze školního časopisu Gernický zvoneček. Články psaly samy děti.“

KULTURNÍ DŮM NA GERNÍKU

Od roku 1947 je na Gerníku kulturní dům. Ten dnešní byl postaven 1961. Tenkrát zde bylo i kino, ale nebyla sem ještě zavedena elektřina a „stroj fungoval na benzinové palivo“.

Loni byl „kamín“ opraven. Je nové ústřední topení, podlaha, nová okna i dveře, osvětlení a fasáda.

V domě je knihovna, sál na stolní tenis, biliár, divadelní a velký taneční sál. Najdete tam i veřejnosti přístupný internet. V knihovně je 7656 rumunských a českých knih. V sálech se konají všechny gernické slavnosti, školní besídky, divadelní představení, svatby i taneční zábavy.

O zdárný provoz kulturního domu se stále stará pan Josef Merhaut.

podle vyprávění pamětníků zapsali žáci 8.třídy (červen 2007)

MLÝNKY U PETRA

U Petra je pět mlejnků. Byly jen čtyři, jeden se vystavil nový a nyčko jeden předělali. Mlejnkům říkáme vodenice. Jmenujou se Cilindr, Kotrlajka, Berankoj, Maštaliřoj a tej poslední říkájí „ta nová“.

Pytle s obilím si vozí na vozích. Mlejny mají i chliv, kam dycky dáme koně. Lidi tam chodí mlít, aby měli mouku, protože jinač si nemůžou udělat chleba.

Mlejnek má pod nim velký kolo ze železa.

Pak ma takovej veľkej kámen, ten kámen má díru. Pak je tam trouba, kam teče voda. Ale taky do tý trouby musíme dát cívku. Pak pustíme vodu a kolo se začne točit a ten kámen taky.

Každý mlejnek má ještě koš, do kterého se nasypá pšenice a kukuřice. Ten koš má takový korejtko a tamtady to padá do toho kamene. A ten kámen to rozemele a udělá z toho mouku. A tak se mele mouka. Mouka padá do truhly a z té truhly mouku nandáme do pytluch. Pak vezmeme ty pytle a tu mouku odvezeme domu.

Na mlejny se chodí podívat turisté z Čech a je fotí. Někdy, když jsou tam lidi, tak i jim udělají fotku. Tam je to moc krásný. Je tam jedna touň, kde se mužem koupat, jsou tam ryby, které tam chodíme chytat. Okolo mlejnkuch v lese rostou fialky a vojáci.

František Roth, 5. třída (květen 2001)